II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 30 päivänä kesäkuuta 2004,

Italian ilmoittamista toimenpiteistä kustannustoiminnan edistämiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 2215)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/320/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [1] ja ottanut annetut huomautukset huomioon,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 19 päivänä joulukuuta 2002 päivätyillä, 31 päivänä joulukuuta 2002 saapuneiksi kirjatuilla kirjeillä N:o 15808 ja 15809 italialaisille kustannusalan yrityksille tarkoitetuista tukiohjelmista EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(2) Komissio ilmoitti Italialle 29 päivänä lokakuuta 2003 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa ilmoitettujen kahden toimenpiteen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

(3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* [2]. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa toimenpiteistä.

(4) Italian viranomaiset pyysivät 2 päivänä joulukuuta 2003 päivätyllä kirjeellä komission päätöksen mukaista menettelyä koskevien huomautusten lähettämiselle annetun määräajan jatkamista. Komissio hyväksyi määräajan jatkamisen 10 päivänä joulukuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.

(5) Italian viranomaiset lähettivät huomautukset ja toimittivat lisätiedot 9 päivänä tammikuuta 2004 päivätyllä ja 14 päivänä tammikuuta 2004 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.

(6) Komissio sai asianomaisten esittämät huomautukset, jotka se toimitti Italian viranomaisille antaen niille mahdollisuuden vastata huomautuksiin. Italian viranomaiset toimittivat omat huomautuksensa komissiolle 3 päivänä maaliskuuta 2004 päivätyllä ja 4 päivänä maaliskuuta 2004 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.

2. TOIMENPITEIDEN KUVAUS

(7) Italian viranomaisten ilmoittamat kaksi tukitoimenpidettä koskevat kustannusalan yrityksille myönnettävää pankkirahoituksen korkotukea ja painotuotteita tuottaville yrityksille myönnettäviä verohyvityksiä [3].

[1] EUVL C 285, 28.11.2003, s. 14.

[2] Ks. alaviite 1.

[3] Tukikelpoisia tuotteita ovat painetut tuotteet, mukaan lukien kirjat, ja sähköisessä muodossa valmistettavat tuotteet, jotka on tarkoitus julkaista tai joiden on tarkoitus levittää yleisölle tietoja erilaisin keinoin, myös sähköisesti tai televisiokuvaa ja ääntä sisältävässä yleisradiolähetyksessä. Tukikelpoisia tuotteita eivät kuitenkaan ole ääntä toistavat tuotteet, äänilevy- ja elokuvatuotteet ja yritystoiminnasta tiedottava dokumentaatio sisäiseen ja ulkoiseen käyttöön.

2.1 **Korkotuki**

(8) Ensimmäinen tukiohjelma on kustannusalaa ja kustanteita koskevista uusista säännöistä ja 5 päivänä elokuuta 1981 annetun lain N:o 416 muuttamisesta 7 päivänä maaliskuuta 2001 annetun lain N:o 62 ([4]), jäljempänä 'laki N:o 62/2001', 4–7 §:n sekä kustannusalalla toimiville yrityksille myönnettävistä luotoista 30 päivänä toukokuuta 2002 annetun tasavallan presidentin asetuksen N:o 142 ([5]), jäljempänä 'tasavallan presidentin asetus N:o 142/2002', mukainen.

(9) Tuki muodostuu kymmenvuotisten lainojen korkotuista, joita pankkilaitokset myöntävät tekniseen ja taloudelliseen rakenneuudistukseen liittyviin hankkeisiin, kuten laitteiston hankintaan, laajennuksiin ja modernisointiin. Erityistä huomiota kiinnitetään tietotekniikan laitteistoja ohjelmistoverkkoihin sekä niiden käyttöön kansainvälisten telemaattisten verkkojen ja satelliittien välityksellä tapahtuvan jakelun laajentamiseksi. Ammatillisesta koulutuksesta aiheutuvat kustannukset kuuluvat myös ohjelman piiriin.

(10) Hankkeen kokonaiskustannuksista 90 prosenttia on tukikelpoista ([6]). Rahoitus vastaa Italian valtiovarainministeriön määräämän viitekoron mukaan lasketun kuoletussuunnitelman ja saman suunnitelman mukaan, mainitun koron puolikkaan perusteella laskettujen maksujen välistä erotusta. Käytännössä 5 prosentin viitekorkoa käyttäen valtio osallistuu noin 13 prosentilla hankkeen kokonaiskustannuksiin. Osuus pienenee noin 10 prosenttiin, jos rahoitusta haetaan ajantasaistetussa muodossa.

(11) Tuensaajia ovat kustannustoiminnan eri vaiheisiin osallistuvat yritykset ([7]). Näitä ovat erityisesti tietotoimistot, kustantamot, painoalan yritykset, paperi- tai sähköisessä muodossa julkaistavia sanoma- ja aikakauslehtiä sekä kirjoja levittävät yritykset, televisiokuvaa ja ääntä sisältävää yleisradiolähetystä lähettävät asemat ja yritykset, joiden tehtävänä on ainoastaan tai pääasiallisesti julkaisujen markkinoiminen, sekä italialaisten lehtien painoalan yritykset ulkomailla. Ohjelma on tarkoitettu yrityksille, joilla on toimipaikka jossakin EU:n jäsenvaltiossa. Tuensaajien arvioitu määrä on 101–500.

(12) Arvioitu ohjelman kesto on 10 vuotta ([8]). Kokonaismääräraha valtion talousarviosta vuosiksi 2001–2003 on noin 26,3 miljoonaa euroa ([9]), johon lisätään 50,8 miljoonaa euroa aiempia, maksamattomia määrärahoja. Tämänhetkisen ohjelman piirissä myönnettyyn tukeen voidaan lisätä ainoastaan saman, jäljempänä kuvattavan lain ([10]) 8 §:ssä säädetty tuki.

(13) Lain N:o 62/2001 5–7 §:ssä säädetyt avustukset myönnetään tätä tarkoitusta varten perustetusta ja valtioneuvoston kanslian johtamasta rahastosta ([11]). Tuki myönnetään joko automaattisella menettelyllä ([12]) tai tapauskohtaisella arviointimenettelyllä. Automaattisen menettelyn perusteella hankkeen rahoitus ei ylitä noin ([13]) 0,5:tä miljoonaa euroa, ja tukikelpoinen hanke on saatettava päätökseen kahden vuoden kuluessa tuen myöntämisestä. Hankkeet, joiden rahoitus on tätä suurempi, arvioi valtioneuvoston kanslian tätä tarkoitusta varten perustama komitea tapauskohtaisesti. Ohjelman perusteella myönnetty enimmäisavustus on noin 15,5 miljoonaa euroa ([14]), ja tällaisen menettelyn mukaan arvioidut hankkeet on myös saatettava päätökseen kahden vuoden kuluessa. Molemmissa myöntämismenettelyissä vaaditaan muun muassa lähettämään yksityiskohtaiset tiedot ja asiakirjat

([4]) Italian viranomaisten mukaan tarkasteltavana oleva korkotuki korvaa voimassa olevat tukiohjelmat, joista on säädetty sekä 5 päivänä elokuuta 1981 annetussa laissa N:o 416, jonka komissio on hyväksynyt 18 päivänä marraskuuta 1983 päivätyllä kirjeellä N:o 1398, että 25 päivänä helmikuuta 1987 annetussa laissa N:o 67, jonka komissio on hyväksynyt 7 päivänä heinäkuuta 1988 päivätyllä kirjeellä N:o 8232 (tuen numero C 25/87).

([5]) Lain N:o 62/2001 6 §:ssä tarkoitetut määräajat, käytettävissä olevien varojen määrä ja kustantamoille tarkoitetun tuen myöntämismenettely määritellään 13 päivänä joulukuuta 2002 annetussa valtioneuvoston kanslian tiedotus- ja kustannusosaston päällikön asetuksessa (Italian valtion virallinen lehti 297, 19.12.2002, s. 29).

([6]) Lisäksi kustannusalaa ja päivä- ja aikakauslehtien levikkiä koskevista säännöksistä annetussa valtioneuvoston lakialoitteessa (atto camera 4163) muutetaan lain N:o 62/2001 5 §:ää, jossa nimenomaisesti suljetaan tukikelpoisista kustannuksista pois kaikki ne menot, joita ei ole tarkoitettu julkaisujen toteuttamiseen, erityisesti myynninedistämis- ja mainoskulut. Tukikelpoiset kustannukset voivat nousta 100 prosenttiin ainoastaan tapauksissa, joissa on kyse toimittajaosuuskunnista 5 päivänä elokuuta 1981 annetun lain N:o 416 6 §:ssä tarkoitetussa tavalla.

([7]) Joulukuun 13 päivänä 2002 annetun valtioneuvoston kanslian tiedotus- ja kustannusosaston päällikön asetuksen mukaan kyseisessä laissa suljetaan nimenomaan pois vaikeuksissa olevat yritykset.

([8]) Kymmenen vuoden kesto on sisällytetty tuki-ilmoituksen jälkeen kustannusalaa ja päivä- ja aikakauslehtien levikkiä koskevista säännöksistä 16 päivänä heinäkuuta 2003 Italian parlamentin edustajainhuoneelle 16 päivänä heinäkuuta 2003 esitettyyn hallituksen lakialoitteeseen (atto camera 4163). Lakiesitys on parhaillaan tarkasteltavana parlamentin kulttuurivaliokunnassa.

([9]) Valtion myöntämät määrärahat ovat noin 4,1 miljoonaa euroa vuonna 2001, noin 12,6 miljoonaa euroa vuonna 2002 ja noin 9,7 miljoonaa euroa vuonna 2003.

([10]) Tasavallan presidentin asetuksen N:o 142/2002 8 §:ssä säädetään, että tukeen ei voi lisätä toista valtiontukea, aluetukea, Trenton ja Bolzanon autonomisten maakuntien tukea, yhteisön tukea tai julkisten laitosten tai toimielinten myöntämää tukea, joka on tarkoitettu saman investointiohjelman rahoittamiseen (lain N:o 62/2001 4–7 §:n mukaisesti). Yllä mainitut tuet voidaan kuitenkin yhdistää verohyvitykseen, josta säädetään saman lain 8 §:ssä.

([11]) Lain N:o 62/2001 5 §:n mukaisesti rahaston nimi on "Kustannusalan yritysten luottotukirahasto".

([12]) Tasavallan presidentin asetuksen N:o 142/2002 1 §:ssä säädetään, että yrityksillä voi kerrallaan olla vain yksi hanke automaattisen menettelyn perusteella.

([13]) Rahoitus saa olla enintään 1 miljardia Italian liiraa lain N:o 62 6 §:n 1 momentin a alamomentin nojalla.

([14]) Tuen määrä voi olla enintään 30 miljardia Italian liiraa lain N:o 62/2001 7 §:n 1 momentin a alamomentin nojalla.

hankkeen olemassaolosta ja tarpeista, tuensaajan tukikelpoisuudesta, todellisista tukikelpoisista kustannuksista ([15]) sekä pankkilainasopimuksen kopio. Lisäksi kyseisessä toimenpiteessä määrätään, että aiheettomasti myönnetyt avustukset peritään takaisin.

(14) Kyseisen ohjelman puitteissa myönnetyllä tuella pyritään säilyttämään tiedonvälityksen monimuotoisuus Italian perustuslain 21 §:n mukaisesti.

2.2 **Verohyvitykset**

(15) Toinen ilmoitettu tukiohjelma on lain N:o 62/2001 8 §:n ja painotuotteita valmistaville yrityksille tarkoitetuista verohyvityksistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annetun pääministerin asetuksen N:o 143, jäljempänä 'asetus N:o 143/2002', mukainen.

(16) Ohjelmassa säädetään kustannusalalla toimiville yrityksille myönnettävistä avustuksista, jotka annetaan vuosittaisina verohyvityksinä viiden peräkkäisen vuoden ajanjaksoksi. Etuudet vastaavat 15 prosentin kokonaisverohyvitystä investointien kokonaiskustannuksista ([16]). Verohyvitys tulee vähentää veroista, ja ensimmäisen vähennyskerran jälkeen vähennys voidaan tehdä vielä neljänä vuotena.

(17) Verohyvityksiin hyväksytään italiankielisten julkaisujen, kuten sanoma- ja aikakauslehtien, kirjojen ja multimediatuotteiden, tuottamisessa tarvittavien uusien välineiden hankinta. Investoinnit tuotantolaitoksiin, laitteisiin ja tuotannon kaikkiin vaiheisiin liittyviin patentteihin osana teknistä ja taloudellista rakenneuudistusta kuuluvat myös tarkasteltavana olevasta tukiohjelmasta tuettaviin toimiin.

(18) Ohjelman täytäntöönpano rajoittuu 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä tehtyihin investointeihin. Kokonaismääräraha koko kaudeksi valtion talousarviosta on noin 102 miljoonaa euroa ([17]). Kyseisestä ohjelmasta myönnetyt avustukset voidaan yhdistää ainoastaan edellä mainitun lain 4–7 §:ssä säädettyihin tukiin ([18]). Toimenpide sisältää määräyksen hankkeiden olemassaolon ja toteutettavuuden tarkistamisesta sekä aiheettomasti myönnettyjen avustusten takaisinperinnästä.

([15]) Tuen saamisen edellytykset ja menettelyt selviävät lain N:o 62/2001 7 §:n 2–6 momentista ja tasavallan presidentin asetuksesta N:o 142/2002.

([16]) Kyseisen ohjelman perusteella tuen enimmäismäärä on pikemminkin tietty prosenttimäärä investointien arvosta tuensaajakohtaisen määrän sijaan, mutta määrä voi olla enintään käytettävissä olevien varojen enimmäismäärä.

([17]) Valtion myöntämät määrärahat ovat noin 5,7 miljoonaa euroa vuonna 2001, 11,3 miljoonaa euroa vuonna 2002 ja 28,4 miljoonaa euroa vuosina 2003–2005.

([18]) Ks. alaviite 11.

(19) Verohyvitys myönnetään painotuotteita valmistaville yrityksille ([19]). Määritelmä kattaa tietotoimistot, kustantamot, paperi- tai sähköisessä muodossa julkaistavia sanoma- ja aikakauslehtiä sekä kirjoja painavat yritykset, televisiokuvaa ja ääntä sisältävää yleisradiolähetystä lähettävät asemat ja italialaisten sanomalehtien painoalan yritykset ulkomailla. Ohjelma on tarkoitettu yrityksille, joilla on toimipaikka jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Tuensaajien arvioitu määrä on 101–500.

(20) Kyseisen ohjelman puitteissa myönnetyn tuen tarkoituksena on edistää kulttuuria ja säilyttää tiedonvälityksen monimuotoisuus Italian perustuslain 21 §:n mukaisesti.

3. **PERUSTEET MENETTELYN ALOITTAMISELLE**

(21) Komissio katsoi menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä, että molemmat tukiohjelmat ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea, ja esitti epäilyjä sekä ilmoitettujen toimenpiteiden vaikutuksesta kauppaan että niiden soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

(22) Lisäksi komissio katsoi, että menettelyn aloittamisen myötä voitaisiin esittää sellaisia tietoja ja huomautuksia, jotka poistaisivat epäilykset.

4. **ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET**

(23) Useat asianomaiset osapuolet esittivät menettelyn aloittamisen jälkeen asiasta huomautuksia. Seuraavissa kappaleissa niistä esitetään tiivistelmä.

(24) Euroopan kustantajien liitto (Federation of European Publishers, FEP) totesi 18 päivänä joulukuuta 2003 päivätyssä kirjeessä, että kyseisillä tukitoimenpiteillä ei rikota yhteisön lainsäädäntöä, koska:

i) toisin kuin muut toimialat, kustannustoiminta on tiiviissä yhteydessä kieleen, ja tästä syystä kustannustoimelle annettu valtiontuki ei mitä todennäköisimmin vaikuta yhteisön sisäiseen kauppaan;

([19]) Painotuotteita valmistavan yrityksen määritelmä on rajallisempi kuin kyseessä olevan lain 4, 5 ja 7 §:ssä käytetty määritelmä. Ensinnäkin kyseessä ovat vain italiankieliset julkaisut. Toiseksi kyseessä ovat vain painotuotteita valmistavat yritykset, kun taas toisen ohjelman perusteella mahdollisia tuensaajia ovat kaikki painotuotteita valmistavat ja levittävät yritykset.

ii) tukimäärä on suhteellisen pieni;

iii) helpotukset on tarkoitettu tiettyjä kielialueita koskeville investoinneille, ja valtiontukea saavat julkaisut ovat yksinomaan italiankielisiä. Valtiontuen tarkoituksena on edistää yksityisiä investointeja, jotta ne pystyvät kohtaamaan kustantamojen ja muiden yritysten kilpailun samalla kansallisella kilpailun alalla.

(25) Portugalin kirjankustantajien liitto (APEL) totesi 19 päivänä joulukuuta 2003 päivätyssä kirjeessä, että kyseisillä tukitoimenpiteillä ei rikota yhteisön lainsäädäntöä:

i) samoista syistä kuin mitä FEP esitti; ja

ii) koska tukikelpoiset investoinnit eivät ole suunnattuja vientiin tai kansainvälisiin toimiin.

(26) Komission tietoon tuli tutkimuksen yhteydessä, yli kuukausi menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen, asianomaisten osapuolten tekemät seuraavat huomautukset.

(27) Espanjan kustantajien liitto (FGEE) totesi 8 päivänä tammikuuta 2004 päivätyssä kirjeessä, että kyseisillä tukitoimenpiteillä ei rikota yhteisön lainsäädäntöä samoista syistä kuin mitä Portugalin kirjankustantajien liitto oli esittänyt.

(28) Euroopan sanomalehtimiesliitto (European Newspaper Publishers' Association, ENPA) totesi 12 päivänä tammikuuta 2004 päivätyssä kirjeessä, että kyseisillä toimenpiteillä ei rikota yhteisön lainsäädäntöä, koska:

i) sanomalehtien rajat ylittävä kauppa on vähäpätöistä eikä se aiheuta kilpailuongelmia jäsenvaltioiden kesken. Tämä pätee erityisesti alueellisiin sanomalehtiin, jotka toimivat ainoastaan kotimarkkinoiden tarkasti määritellyllä osa-alueella; kyseisen alan kilpailun erityisluonne ei ulotu kotimarkkinoiden ulkopuolelle;

ii) niiden sanomalehtien prosenttiosuus, joita myydään ulkomailla siellä asuville kansalaisille, jotka haluavat pysyä perillä kotimaansa asioista, on hyvin vähäinen. Koska kuluttajia on suhteellisen vähän, mahdollisuus saada tietoa italian kielellä tutusta lähteestä on äärimmäisen tärkeä sekä kielen että kulttuurin kannalta, ja siksi sen voivat tarjota ainoastaan italialaiset kustantajat.

iii) jotta sanomalehdet pystyvät jatkossakin kilpailemaan muiden viestimien, (esimerkiksi Internetin) kanssa, toimiala tarvitsee ehdottomasti kyseisten kahden tukiohjelman tarjoamia varoja. Jos sanomalehdet eivät saisi kyseistä tukea, äskeiset vakavat talouslamat, jotka vahingoittivat mainostulojen vähentymisen takia vakavasti suurinta osaa Euroopan sanomalehtialasta, kyseenalaistaisivat vakavasti kansallisen toimialan tulevaisuuden.

(29) Italian sanomalehtimiesliitto (FIEG) esitti 7 päivänä tammikuuta 2004 päivätyssä kirjeessä yksityiskohtaiset perustelut sen väitteen tueksi, että kyseisillä toimenpiteillä ei voida katsoa rikottavan yhteisön lainsäädäntöä, koska:

i) ne eivät ole valtiontukea;

ii) niillä ei tueta sellaisia toimia, joiden osalta jäsenvaltioiden ja ETAn kesken ei ole rajat ylittävää kauppaa tai kilpailua;

iii) ne soveltuvat yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla.

5. ITALIAN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

5.1 Menettelyn aloittamisesta esitetyt huomautukset

(30) Hälventääkseen menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä komission esittämät epäilyt Italian viranomaiset esittivät lisätietoja ja -selityksiä tueksi väitteelleen siitä, että kyseisten toimenpiteiden vaikutus kauppaan ja kilpailukykyyn on vähäpätöinen.

(31) Italian viranomaiset vahvistavat, että kustannusalalle annettavalla tuella on hyvin vähäinen vaikutus yhteisön sisäiseen kauppaan, koska italiankielisiä julkaisuja ei käytännössä juurikaan levitetä Italian kotimarkkinoiden ulkopuolelle. Ne tukevat selvitystään erityisesti CELF-tuomion ([20]) yleisperiaatteiden tulkinnalla sekä menettelyn aloittamisen johdosta esitetyillä tilastotiedoilla ja selityksillä.

(32) Italian viranomaiset toteavat CELF-tuomiossa esitettyjen kirjoja koskevien periaatteiden osalta, että kyseisiä periaatteita olisi sovellettava myös muihin vastaaviin kustanteisiin, koska italiankielisten kustanteiden lukijoita on yhteisössä vielä vähemmän kuin ranskankielisten kustanteiden lukijoita. Mainitut kaksi periaatetta ovat seuraavat:

i) ”Kirja-alan kilpailua rajoittavat tietyt kielelliset ja kulttuuriset esteet, mikä vähentää yhteisön sisäiseen kauppaan kohdistuvia vaikutuksia” ([21]);

ii) ”Kirjapaino- ja kustannusala Euroopassa on pikemminkin joukko rinnakkaisia kansallisia markkinoita kuin mantereen tasolla toimiva yhdentynyt markkina-alue, kuten viennin pieni osuus liikevaihdosta hyvin osoittaa. Yhteisössä puhuttujen kielten suuri määrä on lisäeste näiden markkinoiden ’eurooppalaistumiselle’” ([22]).

(33) Italian viranomaiset esittivät Italian kustannusmarkkinoiden tilanteesta ja kustanteiden vähäisestä yhteisön sisäisestä kaupasta tilastotietoja, jotka vahvistavat tuensaajia koskevia väitteitä ja lisäselvityksiä. Esitetyistä tiedoista käy erityisesti ilmi seuraavaa:

i) Italiankielisten sanomalehtien osalta voidaan todeta, että 20 viimeisen vuoden aikana markkinoille oli ominaista huomattava lama, vaikka samaan aikaan Italian tuotantojärjestelmä on muuttunut paljon ([23]). Vuonna 2003 päivittäin myytyjen lehtien määrä laski vuoden 1984 tasolle;

ii) sanomalehtien keskimääräinen päivälevikki ja myytyjen kappaleiden määrä tuhatta asukasta kohti Italiassa, Ranskassa, Saksassa ja Isossa-Britanniassa osoittaa, että kyseiset luvut ovat Italiassa vääjäämättä alhaisemmat kuin EU:n muissa suurissa jäsenvaltioissa ([24]) ja että kustanteiden potentiaalinen kysyntä on vähäisempi kuin muissa saman BKTL-tason maissa;

iii) vuonna 2001 italialaisten sanomalehtien yhteisön sisäinen levikki oli kokonaisvedoksesta 1,3 prosenttia, ja viikoittain ja kuukausittain ilmestyvien aikakauslehtien osalta luku oli 0,8 prosenttia;

iv) komissiolle toimitetut tilastotiedot osoittavat, että sanomalehtien sekä viikko- ja kuukausijulkaisujen *kokonaisviennin* (sekä yhteisön sisäinen että ulkoinen) osuus oli vuosina 1996–2001 0,7–2,5 prosenttia kokonaisvedoksesta;

v) Italian viranomaiset ovat esittäneet multimediakustanteiden osalta tietoja kirjojen sekä multimediakustannustuotteiden ja -palveluiden kokonaisviennistä sekä yhteisön sisällä että ulkopuolella vuonna 2001, mikä osoittaa, että kokonaisviennin osuus on 5 prosenttia kyseisten tuotteiden kokonaismyynnistä. Italian viranomaiset kuitenkin täsmentävät, että yhteisöön suuntautuva vienti edustaa kyseisestä prosenttiosuudesta ainoastaan vähäistä osaa ja että CD-ROMien, kustannepalveluiden ja multimediakustanteiden osuus kyseisestä määrästä on hyvin pieni. Tämän vuoksi Italian viranomaiset tekevät sen päätelmän, että multimediakustanteiden levikki yhteisössä on kaiken kaikkiaan vähäpätöinen.

vi) Italian viranomaiset korostavat sanomalehtien ja kirjojen painotyön osalta, että painotuotteet painetaan yleensä levikkimarkkinoiden lähellä, jotta vältyttäisiin viivästyksiltä ja siltä, että kuljetuskustannukset nousisivat liian suuriksi tuotteen arvoon nähden.

vii) tietotoimistojen osalta Italian viranomaiset toteavat, että kansainvälistä kilpailua saattavat aiheuttaa ainoastaan vieraskieliset uutiset. Ainoa vieraalla kielellä toimiva italialainen uutistoimisto on ANSA, jonka liikevaihto kyseisten uutisten osalta on 0,3 prosenttia kokonaisliikevaihdosta.

([20]) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C 332/98 Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, Coopérative d’exportation du livre français’lle (CELF) myönnetty tuki, 22 päivänä kesäkuuta 2000 antama tuomio, Kok. 2000, s. I–4833.

([21]) Ks. alaviite 20. Tuomion 8 kohta.

([22]) Komission huomautukset asiakirjassa ”Yleiskatsaus yhteisön teollisuuteen”, 1997.

([23]) Italian esittämistä tilastotiedoista käy ilmi, että Italiassa myytyjen sanomalehtien määrä laski edelleen vuonna 2003. Lasku alkoi vuonna 1990 ja johti vuoden 1984 tasolle eli 5,8 miljoonaan kappaleeseen.

([24]) Tietolähde: Osservatorio Tecnico per i Quotidiani e le Agenzie d’Informazione – ”L’industria dei quotidiani in Italia – Monografia macro settoriale” – 2000.

viii) Italian viranomaiset toteavat kyseisten toimenpiteiden vähäisen kaupallisen vaikutuksen osalta, että yhteisössä myytyjen italialaisten kustanteiden markkinat ovat ainoastaan 0,3–0,5 prosenttia Euroopan markkinoista.

(34) Italian viranomaiset katsovat edellä esitettyjen tietojen perusteella ja SIDE-tuomiossa ([25]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, että italiankielisten kustanteiden markkinoita olisi pidettävä erillisinä markkinoina ([26]).

(35) Italian viranomaiset painottavat sitä, että niiden mielestä molempia toimenpiteitä olisi pidettävä yhteismarkkinoille soveltuvina EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla, ja viittaavat seuraavaan:

i) EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 1 kohdan määräykseen siitä, että ”yhteisö myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä”;

ii) kirjojen kansallisten kiinteähintajärjestelmien soveltamisesta 12 päivänä helmikuuta 2001 annettuun neuvoston päätöslauselmaan ([27]) ja erityisesti komissiolle osoitettuun neuvoston kehotukseen ”pitämään huolta kilpailua ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien sääntöjen soveltamisessa kirjojen kultturaalisesta erityisarvosta ja sen merkityksestä kulttuurin monimuotoisuuden edistämisessä sekä kirjamarkkinoiden rajat ylittävästä ulottuvuudesta” ([28]). Lisäksi viitataan kyseisen päätöslauselman toiseen johdanto-osan kappaleeseen, jonka mukaan ”yhtenäiset kielialueet ovat tärkeitä kirjojen levikkialueita ja mahdollistavat kirjamarkkinoiden ulottamisen myös yli valtioiden rajojen” ([29]);

iii) kielellisen monimuotoisuuden ja kielten oppimisen edistämisestä Euroopan kielten teemavuoden 2001 tavoitteiden mukaisesti 14 päivänä helmikuuta 2002 annettuun neuvoston päätöslauselmaan ([30]);

iv) Euroopan unionin perusoikeuskirjan ([31]) 22 artiklaan, jossa vahvistetaan periaate, jonka mukaan Euroopan unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta jäsenvaltioissa;

v) Italian perustuslain 21 §:ään, jossa taataan oikeus sananvapauteen ja moniarvoisuuteen perustavaa laatua olevina demokraattisina vapauksina; Italian viranomaiset toteavat, että kustanteet muodostavat välineen kyseisen oikeuden käyttämiseksi ([32]);

vi) Maastrichtin sopimukseen, jossa on otettu käyttöön EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla kulttuuria koskeva poikkeus 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista koskevien rajoitusten poistamiseksi kulttuurialaa koskevien kannustimien osalta.

(36) Italian viranomaiset katsovat, että ottaen huomioon kustannusmarkkinoiden erityisluonteen, julkisen intervention, jonka tarkoituksena on saada kustanteiden levikki kotimarkkinoilla kasvuun, ja italian kielen vähäisen tuntemuksen EU:n tasolla, komissio voi tässä menettelyssä tehdä ainoastaan sen päätelmän, että kielellisen erityisominaisuuden mahdollisimman suuri arvostaminen on eräs keskeisistä perusteista 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaiselle kulttuuria koskevalle poikkeukselle. Tämän vuoksi kyseisiä toimenpiteitä, joilla edistetään italiankielisten kustanteiden levikkiä kotimarkkinoilla, olisi pidettävä yhteismarkkinoille soveltuvina.

5.2 **Asianomaisten osapuolten huomautuksia koskevat kommentit**

(37) Italian viranomaiset esittivät 24 päivänä helmikuuta 2004 päivätyssä kirjeessä kommenttinsa asianomaisten osapuolten menettelyn aloittamisen johdosta esittämiin huomautuksiin. Italian viranomaiset toteavat niiden vastaavan täysin niiden omaa arviota kyseisten toimenpiteiden kauppaa koskevasta vaikutuksesta ja soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Niiden tärkeimmät kommentit voidaan tiivistää seuraaviksi neljäksi huomautukseksi:

i) komission pyydettyä huomautuksia se sai niitä viideltä tämän päätöksen 4 jaksossa mainitulta osapuolelta, jotka edustavat EU-15:n, Kyproksen, Liettuan ja Slovenian sekä Kroatian ja Norjan kirjojen ja sanomalehtien kustantajia;

([25]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-155/98 28 päivänä helmikuuta 2002 antama tuomio, Kok. 2002, s. II-1179.

([26]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-229/94 Deutsche Bahn AG v. Euroopan yhteisöjen komissio 21 päivänä lokakuuta 1997 antama tuomio, Kok. 1997, s. II-1689, 54 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö.

([27]) EYVL C 73, 6.3.2001, s. 5.

([28]) Italian viranomaiset painottavat, että vaikka 12 päivänä helmikuuta 2001 annetussa neuvoston päätöslauselmassa viitataan nimenomaan kirjoihin, siinä vahvistettuja periaatteita ja erityisesti johdanto-osan 2 kappaleen periaatteita voidaan soveltaa kaikkiin sellaisiin tapauksiin, joissa tavaralla (esim. kustanteilla) on kaksoisominaisuudet siten, että se on samalla sekä kulttuuriarvojen välittäjä että tavara.

([29]) Ks. alaviite 27. Päätöslauselman johdanto-osan 7 kappale.

([30]) EYVL C 50, 23.2.2002, s. 1.

([31]) EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

([32]) Ks. perustuslakituomioistuimen tuomio asioissa N:o 348/1990, N:o 105/1972, N:o 225/1974 ja N:o 94/1997.

ii) asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset vastaavat Italian esittämiä huomautuksia siitä, ettei yhteisön kilpailulainsäädäntöä ole rikottu;

iii) kuten ENPA painottaa, kausijulkaisumarkkinat toimivat pääasiassa kansallisella tasolla ja toimenpiteen suhteellisuutta koskeva arviointiperuste täyttyy, koska kustannemarkkinat eivät rakenteensa vuoksi pysty merkittävästi vääristämään rajat ylittävää kauppaa;

iv) kuten FGEE on todesi, kyseinen tukimäärä on vähäinen. Tukitoimenpiteillä olisi vähäinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska yritystoiminta keskittyy luonteensa vuoksi homogeenisille kielialueille, joilla rajat ylittävää kauppaa käydään ainoastaan vähän.

6. **ARVIOINTI TUKITOIMENPITEISTÄ**

6.1 **Valtiontukien olemassaolo**

(38) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.

6.1.1 *Valtion varat, joilla suositaan tiettyjä yrityksiä/toimialoja*

(39) Komissio toteaa, että molempien ilmoitettujen tukiohjelmien rahoitukseen tarkoitetut varat otetaan hallituksen talousarviosta, ja tämän vuoksi niitä voidaan pitää valtion varoina. Lisäksi kyseisillä ohjelmilla suositaan niiden määritelmän perusteella tiettyjä toimialoja, erityisesti kustannusalaa, jolla tuensaajat harjoittavat taloudellista toimintaa ja joita voidaan pitää EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina yrityksinä.

6.1.2 *Valikoivuus*

(40) Molemmat ilmoitetut tukiohjelmat ovat valikoivia, koska ne on tarkoitettu kustannusalalla toimiville yrityksille ja kustanteita tuottaville yrityksille. Tämän vuoksi molemmista ohjelmista myönnetään alakohtaisia tukia.

6.1.3 *Taloudellinen hyöty*

(41) Ilmoitetut kaksi tukiohjelmaa tarjoavat tuensaajille kaksinkertaisen taloudellisen hyödyn.

(42) Ensimmäisessä tukiohjelmassa tuensaajat saavat erityisiin hankkeisiin otettaviin pankkilainoihin korkotukea, jolla todella vähennetään tuensaajayritysten rahoituskustannuksia.

(43) Toisessa tukiohjelmassa tukikelpoiset yritykset saavat verohelpotuksen investointeja koskevana verohyvityksenä, jolla kevennetään tuensaajien tavanomaista verotusta ([33]).

6.1.4 *Vaikutus yhteisön sisäiseen kauppaan ja kilpailun vääristyminen*

(44) Komissio toteaa, että kilpailusääntöjä sovelletaan kaikkeen taloudelliseen toimintaan, jonka osalta on olemassa jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ja että kustanteiden tuottamista voidaan pitää taloudellisena toimintana. On määritettävä, vaikuttaako kyseiseen toimintaan annettu tuki tosiasiallisesti tai potentiaalisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ottaen huomioon toiminnan väitetty kansallinen ja sen vuoksi sisäinen luonne (italiankielisiä kustanteita myydään Italian markkinoilla). On pantava merkille, että kustannemarkkinat kattavat kustannusoikeus-, mainos-, paino- ja levikkimarkkinat. Yhdelle kustantajalle annettava apu saattaa vaikuttaa yhteen tai toiseen kyseisistä toimista.

(45) Komissio panee Italian viranomaisten esittämien tietojen perusteella merkille, että kyseisten toimenpiteiden kohteena olevalla italiankielisten kustanteiden alalla on olemassa jäsenvaltioiden välistä kauppaa ([34]). Tämän vuoksi kyseisillä toimenpiteillä voitaisiin vaikuttaa yritysten väliseen kilpailuun esimerkiksi silloin, kun kustantamot harjoittavat toimintaansa useissa jäsenvaltioissa, tuottavat julkaisuja eri kielillä ja kilpailisivat sen vuoksi keskenään kustannusoikeuksien ja mainosten osalta.

(46) Komissio myöntää, että Italian viranomaisten toimittamien tietojen ja selvitysten perusteella yhteisön sisäinen kauppa on vähäistä kyseisten kahden toimenpiteen kohteena olevalla italiankielisten kustanteiden alalla.

([33]) Ks. komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen, EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

([34]) Kustannustoiminnan rajat ylittävä ulottuvuus erityisesti kirjojen osalta on tunnustettu 12 päivänä helmikuuta 2001 annetussa päätöslauselmassa. Se käy ilmi myös Italian viranomaisten esittämistä tilastotiedoista.

(47) Tästä huomiosta huolimatta komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, että vaikka kyseisten toimenpiteiden vaikutus kauppaan olisikin vähäistä, sen mahdollisuutta ei voida sulkea pois. Tämän johdosta kyseiset kaksi tukiohjelmaa ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

6.2 **Soveltuvuus yhteismarkkinoille**

(48) Kun toimenpiteet ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea, perustamissopimuksessa määrätään, että sen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan edellytykset täyttävät tuet soveltuvat yhteismarkkinoille tai niitä voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina.

(49) Komissio panee merkille, että EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan a ja b alakohdassa määrättyjä edellytyksiä ei voida soveltaa kyseisiin toimenpiteisiin.

(50) Komissio sai menettelyn aloittamisen jälkeen Italian viranomaisilta lisätietoja ja -selvityksiä sekä huomautuksia asianomaisilta osapuolilta. Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että italiankielisten kustanteiden yhteisön sisäinen kauppa on vähäistä ja että toimenpiteitä voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c tai d alakohdan nojalla.

6.2.1 *Soveltuvuus EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla*

(51) Kyseisten toimenpiteiden soveltuvuudesta yhteismarkkinoille 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla komissio on eri mieltä Italian viranomaisten kanssa ja katsoo, ettei kyseisiin tukiohjelmiin voida soveltaa kulttuuria koskevaa poikkeusta.

(52) Vaikka EY:n perustamissopimuksen 151 artiklassa ([35]) määrätään, että yhteisö myötävaikuttaa kulttuurien monimuotoisuuteen, lain N:o 62 8 §:ssä ei nimenomaisesti säädetä siitä, että tuen tarkoituksena olisi kulttuurin edistäminen. Viimeksi mainitun artiklan mukaan varat käytetään kokonaisuudessaan sellaisten yritysten investointien tukemiseen, jotka tuottavat italiankielisiä kustanteita. Korkotukena myönnetyn tukitoimenpiteen ([36]) osalta voidaan todeta, että lain N:o 62 5 §:n nojalla ainoastaan 5 prosenttia korkotukiin tarkoitetuista varoista on nimenomaisesti varattu yrityksille, joilla on ”erityisen merkittäviä hankkeita lukemisen edistämiseksi Italiassa tai italiankielisten kustanteiden levikin edistämiseksi ulkomailla”. Komissio panee lisäksi merkille, että jos edellä mainittua 5 prosentin kiintiötä ei käytetä sen alkuperäiseen tarkoitukseen, siitä voidaan rahoittaa kyseisten toimenpiteiden kohteena olevia muita toimia, jotka kattavat muun muassa koulutus- ja investointituet. Tukikelpoisia italiankielisiä tuotteita ovat sanomalehdet, aikauslehdet, kirjat ja multimediatuotteet. Komissio panee kuitenkin merkille, että kummassakaan tukiohjelmassa ei erityisesti mainita varojen myöntämistä tietyn tyyppisille julkaisuille, tukikelpoisten kustanteiden sisältöä eikä kulttuuriarvoja, joita kustanteiden pitäisi sisältää tai edistää ([37]).

(53) Vastaavasti voidaan todeta, että italian kieli on yhteinen nimittäjä molemmissa tukiohjelmissa. Mutta vaikka kyseisillä toimenpiteillä voidaankin edistää Italian kielen ja kulttuurin tuntemusta, kulttuurin käsitettä laajennettaisiin liikaa, jos niitä pidettäisiin kulttuuriin perustuvina toimenpiteinä, koska kyseisissä toimenpiteissä ei mainita erityisesti pedagogista tai kielenoppimisen tarkoitusta.

(54) Italian viranomaiset ovat todenneet, että kyseisillä toimenpiteillä yhdistetään kulttuurin edistäminen tiedonsaannin moninaisuuden edistämiseen. Komissio on kuitenkin todennut jo edellisissä päätöksissä ([38]), että jäsenvaltion koulutusta ja demokratiaa koskevat vaatimukset on pidettävä erillään kulttuurin edistämisestä.

(55) Kun otetaan huomioon kyseisten toimenpiteiden laajuus ja tukikelpoisten julkaisujen yleispätevä kuvaus, kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena tuntuu ennen kaikkea olevan italiankielisten (italia on molempien ohjelmien yhteinen nimittäjä) kustanteiden levikin edistäminen Italian kulttuurin ja kielen tuntemuksen edistämisen sijaan.

([35]) Ks. erityisesti EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 1 ja 4 kohta.

([36]) Erityisesti lain N:o 62/2001 5 §:n 6 momentti.

([37]) Tukikelpoisia voisivat olla esimerkiksi urheilu- ja muut kustanteet, joilla ei välttämättä ole mitään tekemistä kulttuurin kanssa.

([38]) Komission päätökset seuraavissa valtiontukiasioissa: NN 88/98, ”Ympärivuorokautisen mainoksettoman uutiskanavan rahoittaminen BBC:n lupamaksuilla” (EYVL C 78, 18.3.2000, s. 6); ja NN 70/98 ”Valtiontuki julkisille kanaville Kinderkanal ja Phoenix” (EYVL C 238, 21.8.1999, s. 3).

(56) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että kyseiset toimenpiteet eivät vastaa 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan soveltamista koskevaa ja valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan annetussa komission tiedonannossa ([39]) vahvistettua suppeaa tulkintaa. Kulttuuria koskevan poikkeuksen hyväksyminen olisi sitä paitsi vastoin edellisissä päätöksissä ([40]) vahvistettua komission tulkintaa.

6.2.2 *Soveltuvuus EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla*

(57) Asetettujen tavoitteiden mukaisesti kyseisillä toimenpiteillä pyrittäisiin ennen kaikkea italiankielisten kustanteiden levikin edistämiseen ja tiedonsaannin moniarvoisuuden vaalimiseen, vaikka ilmeisesti tarvitaan valtion väliintuloa, jotta kustanteiden levikki kotimarkkinoilla lähtisi nousuun.

(58) Komissio myöntää, ettei ole olemassa suuntaviivoja, joita voitaisiin soveltaa kyseisten toimenpiteiden arviointiin. Näin ollen tässä päätöksessä kuvattuja ilmoitettuja toimenpiteitä voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina ainoastaan aina sovellettavissa olevan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Sen mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää ”tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla”.

(59) Komissio toteaa CELF-tuomion mukaisesti, että kirjamarkkinoilla tuntuu olevan kieli- ja kulttuuriesteitä, jotka rajoittavat jäsenvaltioiden välistä kilpailua ja rajat ylittävää kauppaa. Samaten vaikuttaa siltä, että eurooppalainen kirjapaino- ja kustannusala on edelleen pikemminkin kansallisista markkinoista koostuva kokoelma kuin Euroopan laajuiset yhtenäiset markkinat, mitä osoittaa viennin vähäinen osuus alan liikevaihdosta. Yhteisössä puhuttujen kielten suuri määrä muodostaa lisäesteen alan ”eurooppalaistumiselle” ([41]).

(60) Tästä huolimatta on korostettava sekä kirjojen että muiden kyseisten toimenpiteiden kohteena olevien kustanteiden osalta, että Italian viranomaisten esittämät tilastotiedot vahvistavat mainittujen rajoitusten olemassaolon. Tiedoista käy ilmi, että vaikutus kyseisten tuotteiden yhteisön sisäiseen rajat ylittävään kauppaan on vähäinen.

(61) Koska tuki on tarkoitettu pääasiassa italiankielisille julkaisuille, on epätodennäköistä, että muunkieliset julkaisut korvaisivat ne ja että tukien myötä muunkieliset julkaisut saisivat tilaukset ja mainokset. Yhteisön sisäisen kaupan ja kilpailun vääristyminen vaikuttaa siis hyvin vähäiseltä. Lisäksi on yhteisön edun mukaista taata tukikelpoisuus ja tasavertainen kohtelu muissa jäsenvaltioissa toimiville hakijoille.

(62) Tuen tarkoitukseksi on ilmoitettu vaalia tiedonsaannin moniarvoisuutta, joka on määrätty tavoitteeksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan ([42]) 11 artiklan 2 kohdassa.

(63) Arviointia kyseisten toimenpiteiden aiheuttamasta hyvin vähäisestä kaupan ja kilpailun vääristymisestä ja erityisesti niiden oikeasuhteisuudesta ilmoitettuihin tavoitteisiin nähden vahvistavat myös seuraavat tekijät: tukiohjelmien kesto: 5–10 vuotta; tuensaajien suuri määrä: todennäköisesti 500 yritystä kumpaakin toimenpidettä kohti; käytettävissä olevien varojen vähäinen kokonaismäärä: noin 179,3 miljoonaa euroa koko jakson aikana.

7. **PÄÄTELMÄT**

(64) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että kyseiset toimenpiteet ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea.

(65) Italian viranomaisten esittämät tilasto- ja muut konkreettiset tiedot ovat osoittaneet kyseisten toimenpiteiden todennäköisesti vähäisen vaikutuksen kauppaan.

(66) Tukiohjelmien kestolla, tuensaajien suurella määrällä ja käytettävissä olevien varojen vähäisellä kokonaismäärällä varmistetaan kaupan ja kilpailun vähäinen vääristyminen, toimenpiteiden oikeasuhteisuus asetettuihin tavoitteisiin nähden ja italiankielisten kustanteiden levikin edistäminen,

([39]) EYVL C 320, 15.11.2001, s. 5.
([40]) Ks. alaviite 38.
([41]) Komission huomautukset asiakirjassa ”Yleiskatsaus yhteisön teollisuuteen”, 1997.
([42]) Ks. alaviite 31.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italian kustannusalalla toimiville yrityksille myöntämät korkotuet ja kustanteita tuottaville yrityksille myöntämät verohyvitykset soveltuvat yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

2 artikla

Komissiolle on lähetettävä kunkin toimenpiteen täytäntöönpanosta yksityiskohtaisia tietoja sisältävät vuosiraportit. Niissä on oltava erityisesti seuraavat tiedot: tiivistelmä yksittäisten toimenpiteiden soveltamisesta kalenterivuoden aikana, luettelo ja kuvaus tuetuista hankkeista, tuetut kustanteet, hankekohtaiset tukimäärät ja tuensaajien nimet.

Komissiolle on lähetettävä myös päivitetyt tilastotiedot asianomaisten kustanteiden yhteisön sisäisestä kaupasta, jotta markkinoiden kehittymistä voidaan seurata.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2004.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen